Tapınakçılar Siyonistler ve Masonlar – Birinci Kitap

Bölüm Başlıkları

1. Tarih Üzerine Düşünceler
2. Kavramlar
3. Haçlılar
4. Kudüs Kralı
5. Merovenjler
6. Benjaminler
7. Siyon
8. İsa ile Magdalena
9. Kutsal Kan Bağı
10. Kral Arthur
11. İsa'nın Yoksul Askerleri
12. Yıkılan Tapınaklar
13. Saint Bernard
14. Şövalyelerin Özellikleri
15. Tapınakçılar
16. Tapınak Şövalyesi Olmak
17. Akdeniz İmparatorluğu
18. Katharlar
19. Elveda Kudüs
20. Güzel Filip
21. İskoçyalı Tapınakçılar
22. Tapınakçıların Gizemi
23. Son Tapınakçılar

Bölüm 1

Tarih Üzerine Düşünceler

"Tapınakçılar, Siyonistler ve Masonlar" adlı bu kitapta anlatılacak olanlara başlamadan önce tarih kavramı üzerinde durmakta yarar var. Çünkü tarihin genel niteliği tam olarak anlaşılmazsa, bu kitaptaki anlatımlar da yer yer yanlış anlaşılabilir.

Ancak böyle bir konu size sıkıcı gelecekse, bu bölümü geçin.

Dilimizde "tarih" denilince, bu iki ayrı anlama geliyor. Bu iki anlam birbiriyle bağlantılı fakat özdeş değil...

Başka dillerin çoğunda, -bilindiği kadarıyla- bu bağlamda iki ayrı sözcük kullanılıyor. Öylesi çok daha elverişli çünkü birbirinden farklı iki anlam birbirine karışmamış oluyor.

Dilimizdeki bu iki anlamdan ilkini şöyle tanımlayabiliriz:

"Önceden kabul edilmiş bir takvim düzenine göre, belli bir yılın, belli bir ayının seçilen bir gününün rakamla belirtilişi."

Burada söz konusu olan ay, -onun da iki ayrı anlamı var- sözcük olarak da kullanılabilir ama gün ve yıl mutlaka rakam.

Bu kitabın kapsamında, tanımı böyle olan tarihe de değineceğiz ama buradaki asıl konumuz "tarih" sözcüğünün diğer anlamda olanı...

Diğer anlama göre tarih, sözlük ve ansiklopedilerde çeşitli şekillerde tanımlanıyor. Bunların ortak yanlarını alıp, şöyle diyebiliriz:

"Toplum, ulus ve kurumları etkileyen birtakım devinimlerden doğan, olayları zaman ve yere göre doğru olarak anlatan, bunların arasındaki ilişkileri kuran ve önceki olaylarla da bağlantısını göstererek inceleyen bilim dalı."

Bazı Batı dillerinde tarih sözcüğünün bu anlamdaki karşılığı aynı zamanda öykü (hikâye) anlamına da gelir.

Sakın şaşırmayın. Yanlış sayılmaz. Nitekim tanımını yapıp, adını "tarih" diye koyduğumuz şey, bir bakıma öykülerden oluşan bir derleme değil mi?

Mesleklerinin bir bilim dalı olduğunu savunan tarihçiler bu söz üzerine bozulabilir. Fakat bilimin genel tanımı uyarınca da tarihin ne denli bir bilim dalı olduğu tartışmalıdır.

Gerekçesi?

Bunun için "bilim" sözcüğünün genelde nasıl tanımlandığına bakalım:

"Doğanın ve evrenin gerçeklerine ilişkin gözlem ve izlenimleri değerlendirerek, elde edilen bilgileri (verileri) yöntemli bir şekilde tanımlayıp sınıflandıran, ilişkileriyle bağlantılarını ve nedenlerini araştıran, yasalarını belirlemeye çalışan nesnel birikim."

Bu tanım hemen her yerde aşağı yukarı böyle benimsenmiştir ama başka türlü de yapılabilir. Sözcüklerin dizilişi değişirse de dönüp dolaşıp gelinecek anlam aynı olur.

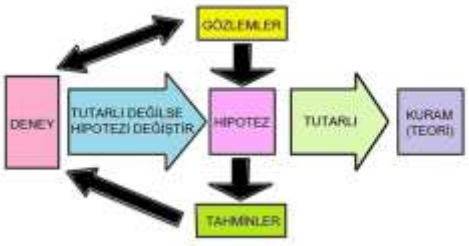
Tarih, doğaya ve evrene ilişkin sürekli bilgilerle değil, geçmişte kalmış, bir daha olmayacak, doğa olayları ile değil salt insan ve toplum ile bağlantılı gerçeklerle ilgilenir. Bu gerçeklere ilişkin bilinen bilgileri yöntemli bir tarzda düzenleyip aktarır; geçmişteki olayların nedenlerini ve aralarındaki ilişkileri değerlendirir hatta bunları yorumlar. Fakat bu birikime dayanarak bir yasa önermez. Genelleme yapmaz. Geleceğe ilişkin tasarımları da yoktur.

Doğa bilimlerinde izlenen yöntem, şöyle bir aşamalar dizgesi izler: Önce yeterli sayıda gözlem yapılır. Onların üzerine bir varsayım (hipotez) kurulur. Buna dayanarak deneyler ya da sınamalar yapılmasına yani varsayımın doğruluğunun incelenmesine girişilir. Sınamaların sonuçları tasarımı doğrularsa, hepsi şöyle bir derlenip toparlanınca ortaya bir kuram (teori) çıkar.

Kuram doğada uygulanır. Bir kez de bu haliyle doğru olup olmadığı incelenir. Doğrulanırsa yasalaşır. Doğrulanmazsa, önceki aşamalardan birinde bir yanlışlık, eksiklik, sapma ya da yetersizlik var demektir. Böylece ilgili bilimsel yasa belirlenememiş olur.

Doğrulanmama durumunda, yanlış, hatalı ya da yetersizlik içeren aşamaya dönmek, çalışmaları o aşamadan bir kez daha başlatmak, farklı seçenekleri denemek gerekir. (Bu bağlamdaki doğrulamanın yüzde yüz olmayabileceği, yeterli bir düzeyde geçerlilik sağlayabileceği, farklı zaman, ortam ve koşulların ise yasanın da farklı olmasına yol açabileceği göz önünde tutulur.)

Buna **"bilimsel yöntem"** deniyor.

Sosyal bilimlerde de doğa bilimlerindeki yöntem izlenir. Ancak bilim türleri arasında "yeterlilik" bakımından bir fark vardır.

Sosyal bilimlerde işin içine "insan" etkeni girdiğinden, doğa bilimlerine oranla çok daha düşük yeterlilik ya da güvenirlik düzeyini benimsemek (matematiksel deyişle hayli yüksek bir standart sapmaya razı olmak) gerekmektedir.

Örneğin doğa bilimlerinde belli bir konuda yapılan deneylerin %95'inde tıpatıp aynı sonuçların alınması gerekir. Bazı bilim dallarında bu oran %90 mertebesine inebilir ama bundan daha da aşağı değil... Soysal bilimlerde ise, deney sonuçları %75 düzeyinde benzerse bu bir başarı sayılabilir. Daha düşük yüzdelere bile razı olunabilir.

Bir bilim dalı olarak nitelenen tarihte bunlar yoktur. Tarihteki anlatımların doğruluk ölçüsü yüzdelerle belirtilemez. Ya doğru sayılır ya yanlış... Bir tarih anlatımına ya güvenir ve doğru olduğunu benimsersiniz ya da güvenmez ve yetersiz hatta yanlış bulursunuz. Fakat bu değerlendirmeyi matematiksel bir şekilde gösteremezsiniz.

Kaldı ki bir bilimsel yasa doğrulanarak açıklandıktan sonra bile yanılgısı ya da noksanlığı görülebilir. Çünkü bilimin dinlerdeki dogmalar gibi "kesin ve değişmez" yargıları yoktur. Bir bilimin yargılarının kesin ve değişmez olduğu ileri sürülürse, o "bilim" değildir.

Bilimde tek bir "yüzde yüz" vardır. Kimileri onu "saltık" (mutlak) olarak adlandırır ama bilimsel olarak o, **"hiçbir şeyin yüzde yüz olmadığı"**dır.

Tarihin bir bilim dalı olarak nitelenmesinin tek dayanağı, ancak yöntem uygulanmasından ileri gelebilir. Doğa bilimlerindeki gözlem aşamasının yerini belgeler ya da bulgular gibi birtakım somut veriler alır. Bunların üzerine bir varsayım ya da tasarım oluşturulabilir, yorum yapılabilir ama bu deneye gelmez.

Geçmişe ilişkin bilgilerin doğrulanmasında sınama yapılamayacağından, yöntemdeki varsayım aşaması atlanarak sonrakine geçilir.

Kimileri geçmişe yolculuk yaparak tarihsel bilgileri doğrulayabildiğini ileri sürüyor. Böyle bir iddianın günümüzde henüz bilimsel dayanağı yoktur. Dolayısıyla, bir bilim olduğu savunulan tarihte, böyle bir iddia geçersizdir.

Tarihte, doğa bilimlerindeki deney ya da sınama aşamasının yerini, farklı ve birbirinden bağımsız kaynaklardan sağlanmış verilerin karşılaştırılması doldurabilir. Elbette varsa… Bunların uyuşması, doğrulamayı kolaylaştırır. Ancak aralarında önemli çelişkiler varsa, hangisinin doğru olduğuna ilişkin kuşkular belirir. Nitekim çoğu kez çelişki vardır çünkü bu tarihsel gerçeğin tek olmasına karşın tarihsel bilginin farklı olabilmesinden ileri gelir.

Kaynakları farklı olan birkaç verinin benzerliğine bakılarak doğru sayılan yorum yeğlenirse de gerçek çok farklı hatta bambaşka olabilir.

Ortaya konulan tarihsel bilgi, bir bakıma sosyal bilimlerde ortaya konan kuramın (teorinin) karşılığıdır. Fakat bunun doğaya uyarlanması diye bir şey yoktur. Sadece sonradan keşfedilen birtakım veriler, önceki bilginin yani kuram gibi kabul edilmiş olanın değişmesini gerektirebilir.

Tarihsel çalışmalarda en büyük tehlike ve güvensizliğe neden olacak durum, öteden beri çok şeyin üzerine kurulduğu belgelerin sonradan yanlış olduğunun keşfedilmesidir. İşte o zaman, belki yüzyıllar boyunca öyle olduğu sanılmış ve güvenilmiş olan bir tarihsel bilgi tepetaklak olabilir.

Nitekim olmuştur da… Çok sonraları ele geçen birtakım bilgi ve belgeler, bir bilinmeyeni açığa çıkarmış ya da bir varsayım ile buna dayanan yorumların yanlışlığını ortaya koymuştur.

Dolayısıyla tarih ile bağlantılı tüm bilgilerin kesin değil, yaklaşık oluşu kaçınılmaz bir olgudur.

Tarih anlatımında öteki bilimlerdeki gibi bir yasa oluşturulmazsa da, benzer toplumsal gelişim ve ilişkilerin benzer sonuçlar doğuracağına ilişkin görüşlere rastlanabilir. Nitekim dilimizdeki ***"Tarih tekerrürden ibarettir."*** diyen o eski söz de bundan ileri gelir.

Aslında tarihte bire bir tekrar eden hiçbir olay yoktur. Tarihsel olaylarda yer yer birtakım benzerlikler görülebilir. Bunlar, sosyal bilimlerde açıklanan neden-sonuç ilişkilerinden ötürü böyledir. Doğa bilimlerindeki gibi birbirinin tıpatıp aynısı hiçbir olay görülemez. Benzerlik bile pek sınırlıdır. Dışarıdan benzer gibi görünen olaylar, ayrıntılarında birbirinden pek farklıdır.

"Tarih tekerrürden ibarettir." tarzındaki söz biraz da mecazi anlamdadır. Geçmişin olaylarından gerektiğince ders alınmadığını, benzer hatalara düşüldüğünü yansıtır. Nitekim Mehmet Akif, bu konuda söyle bir söz etmiş: «Tarih tekerrürden ibaretse tekerrür ettirmeyin!»

Tüm bunlara karşın, tarih konusunda çalışmalar yapmayı kendine meslek edinmiş iyi tarihçilerin geçmişe ilişkin bilgilerin derlenmesinde gerçekleştirdiği birikim, gelişigüzel değil, yöntemli ve dayanaklı bir tarzda oluşturulduğu için, tarih de bir "bilim dalı" olarak nitelenmiştir.

Fakat kendine özgü, doğa bilimlerinden hatta sosyal bilimlerden bile farklı bir bilim...

*** * ***

Tarih ile bağlantılı olan terimlerden biri de **"kronoloji"**dir.

Kronoloji ile tarihi bir tutmamak gerekir. Kronoloji, sadece tarihsel olayların zamana, geçmişten günümüze doğru sıralanışıdır; hepsi o kadar... Bu sıralamada düz anlatımlar yapılır; nedenler ve ilişkiler incelenip irdelenmez; sonuçlar üzerinde değerlendirme ve yoruma yer verilmez.

Bu bakımdan kronoloji, tarih anlatımlarına oranla daha objektiftir. Sadece bilerek ya da bilmeden yanlış yapılmış olabilir. Nitekim çok zaman sonra bazı olayların önceden belirtilmiş tarihte değil de bir başka zaman oluştuğu ortaya çıkıyor. (Bunlardan çok önemli olan bir kronolojik yanılgı, bu kitabın sonraki bölümlerinden birinde anlatılacak.)

Bir bilim dalı olarak tarih anlatımı, geçmişe ilişkin bilgi birikimini, kronolojiden de yararlanarak verir. Tarihçiler arasında tarihsel anlatımlarını yaparken kronolojik bir yöntem yani eskiden günümüze doğru bir anlatım sırası izlemeyi yeğleyenler vardır. Böyle bir durumda, tarih ile kronoloji özdeş gibi görünebilir.

Bu arada işin içine bir başka kişi, kimi yerde "kronolojist" olarak da anılan tarih yazmanı girer.

Tarih yazmanı, tarihsel sıraya göre dizerek anlattığı olayları doğrudan yaşamış ya da pek yakınında bulunmuş bir kimsedir. Tarihsel birikimin sadece gözlemcisi ve aktarıcısıdır. Tarihçi ya da bu meslek elemanlarınca betimlenen bir "bilim adamı" değildir.

Eskiden dilimizde bu kişiye "vakanüvis" denirmiş; olayları anlattığı için.

Yüzyıllardan bu yana herhangi bir bilimsel tarihçi ise, çoğunlukla anlattığı olayları görmemiş, onların içinde yaşamamıştır. Anlattığı olaylar, onun yaşam döneminden yüzlerce hatta binlerce yıl önce geçmiş olabilir. Yazılmış ve anlatılmış olanları toplar, inceler, karşılaştırır, değerlendirir; bu bilgi birikimini kendi üslubuyla derleyerek düzenler ve kendinden sonrakilere aktarır.

Bu arada işte o tarihçiler arasında kimileri var ki bir tarihçinin yapmaması gereken işler yapmış ve yapıyor. Böylece tarihi güvensizleştirmişler ve bunu yapmayı sürdürüyorlar. Yaptıkları iş, kendi kafalarından uydurduklarını ya da kendilerine elverişli gelenleri, gerçek tarih bilgisi gibi anlatıp aktarmak… İşte tarih, bu nedenle güven yitiriyor. Bu nedenle, tarihe güvenebilmek için önce tarihçinin **onurlu, doğru ve dürüst bir kişi** olması gerekiyor.

Bilim Olarak Tarih

Tarihin bir bilim dalı olduğunu kabul ettik diyelim...

O zaman şunu da belirtmemiz gerekli: "Bilimsel gerçek" kavramıyla "tarihsel gerçek" kavramı arasında önemli bir fark var.

Bu farkın daha rahat anlaşılmasını sağlayabilmek için bir örnek verelim.

Bir doğa bilimi olan fizikte şöyle bir yasa geçer: *"Metaller ısıtıldığında genleşir."* Bu bir bilimsel gerçektir. Her metal için ayırımsız olarak geçerli kabul edilir. Fakat kesin, değişmez ve değiştirilemez olduğu söylenemez. Bir gün birisi çıkıp bugüne dek bilinmeyen bir başka metal bulur, bunun ısıtıldığı zaman genleşmediğini gösterirse, bilimin bu yasası ister istemez *"Çoğu metaller, ısıtıldığında genleşir."* biçiminde değişmek zorunda kalır.

Ayrıca bu yasa, belli ortam ve belli koşullar altında geçerlidir. Bambaşka bir ortam ve bambaşka koşullar altında, ısıtılan metallerin farklı davranması söz konusu olabilir.

Bütün bunlar bize şunu gösterir: **"Bilimsel gerçekler görelidir."**

Bir bilim olarak tarihte ise böyle bir yasa söz konusu olamaz…

Tarihte görelilik (izafiyet) yoktur.

Örneğin iki komşu ülke arasında ekonomik çıkar uyuşmazlıkları varsa, bu nedenle o iki ülke arasında savaş çıktığı tarih boyunca çok görülmüştür. Fakat buna dayanarak *"İki komşu ülke arasında ekonomik çıkar çatışması varsa savaş çıkar."* diye kesin bir yargı konulamaz. Ancak bunun beklenebileceği belirtilebilir çünkü geçmişin birikimi çok kez öyle olduğunu göstermiştir. Bir bilim dalı olarak tarih, sürekli bir olguyu değil, sadece geçmişi değerlendirir.

Atmosferdeki devinimleri izleyen meteoroloji uzmanlarının yaptığı hava tahminleri tarihsel yorumlardan çok daha doğrudur çünkü bu tahminler fal bakar gibi bir geleceği görme savı ya da kehanet değildir; bir doğa biliminin verilerine dayanılarak yapılmaktadır.

Kaldı ki tarihçinin, mesleği bakımından değerlendirmeler ve yorumlar yapmak gibi bir görevi de yoktur. Dolayısıyla bir yargıda bulunursa, bunun öznel bir değerlendirme ya da yorum olduğunu açıkça belirtmelidir. Öteki türlüsü tarihçilik yapmak değil, kâhinliğe soyunmak olur.

*** * ***

Önemli olduğu için yinelemekte yarar var:

Doğa bilimleri ile tarihi karşılaştırdığımızda, ilginç bir olgu görüyoruz: Bilimin yargılarının her an birtakım yeni bulgularla değişebilmesine karşılık, tarihte bir kesinlik, değişmezlik vardır.

Tarihteki olaylar gelmiş geçmiş, olup bitmiştir. Onları geri getiremeyiz; yeniden yaşayamayız; değiştiremeyiz. Bu ancak bilim kurgu yapıtlarında olur.

Fakat tarihin bu kesinliği ve değiştirilemezliği, anlatılmış olanların ille de doğruluğundan ötürü değil, artık iş işten geçmiş olduğu içindir.

Bir tarihsel bilgi "katışıksız gerçek" olarak nitelenemez. Ortaya konuların kesinlikle doğru olup, başka türlü olamayacağını ileri süren kimselere bilim insanı denilemez. Bu bağnazlıktır. Doğa bilimlerinde bile kesin ve katışıksız bir gerçek yoktur; bütünlenmemişlik, görelilik söz konusudur.

Sosyal bilimlerde bunun alanı çok daha geniştir.

Tarih ise yanlışlığa ve yanılgıya hepsinden çok daha fazla açıktır. Bunun asal nedeni de, verilerin yanlış olabileceğidir.

Bu durum tarihin güvenilmez olduğu anlamına mı gelir?

Hayır!... Güvenilir olan tarihsel bilgiler herhalde güvenilemez olanlardan daha fazladır. Fakat ne yazık ki güvenilemez olanları da vardır. Nitekim bu kitabın kapsamında, ilerleyen zaman diliminde elde edilmiş yeni bilgi ve belgelerin eski tarihsel bilgileri çürüttüğünü de göreceğiz.

Ancak bu hep böyle değil... Hep öyle olsaydı, -bir bilim dalı olup olmadığı bir yana dursun- tarih doğru dürüst bir bilgi birikimi bile sayılamazdı.

Zaman Olarak Tarih

Hani tarihin o diğer sözlük anlamı var ya... Onu kısaca **"bir olayın zaman boyutundaki yerini belirten söz"** diye de tanımlayabiliriz.

Bu, bir olayın geçmişteki önceden belirlenmiş bir zamana oranla ne kadar sonra olduğunu bildiren göreli bir tanım olur. Çoğunlukla belli bir yılı içerir ama o tam belli değilse, bu kez "yüzyıl" ya da "yüzyılın başı" gibi yaklaşık anlatımlar kullanılır.

Söz konusu olayın bir de hangi ay ve hangi günde oluştuğu bile biliniyorsa ne âlâ… Ancak "başlarında", "öncesinde", "sonlarında", "sonrasında", "sıralarında", "sularında", "dolaylarında", "yakınlarında" gibi bir söz edilirse, ilgili olayın tarihinin tam olarak bilinmediği anlaşılır.

Kesin tarih her zaman sorun olmaz. Eğer asıl önem verilen olgu bir olayın ne zaman değil nasıl olduğu ise yaklaşık bir tarih bile yeterlidir. Fakat kimi zaman, -özellikle olayın doğruluğu bakımından- ayına ve gününe varıncaya kadar kesin bir tarih çok önem taşıyabilir.

* * *

Bu satırların yazıldığı gün 2014 yılının ortalarındaydık. (Sonra 2020 yılı ortalarında yeniden gözden geçirdik.)

Bu yıl hangi başlangıç tarihine, hangi tür takvime göre böyle?

Hz. İsa'nın doğduğu yıla göre… Daha doğrusu, eski tarihsel bilgilere dayanarak belirlenmiş olan doğum yılına göre… **Miladi takvim yılı**. Buna "Gregoriyen takvim yılı" dendiği de oluyor.

Tarihinin doğru olup olmadığını bir yana bırakalım ve soralım:

Neden Hz. İsa'nın doğum yılına göre bir takvim oluşturulmuş?

Bir başlangıç noktası seçmek gerekirdi. Hıristiyanlar için bundan daha güzel bir başlangıç yılı olabilir mi?

Hıristiyan olmayanlar, Hıristiyanların takvim benimseyişine bağlı kalmak zorunda mı?

Elbette hayır… Temelini bir dinsel bağlantı üzerine oturtmuş başka takvimler de var. Nitekim İslâm ülkelerinde yer yer Hicrî Takvim Yılı da kullanılır. Fakat miladi takvim dünya çapında genel bakımdan tercih edilir olma niteliğini edinmiş. Bunun nedenleri bu kitabın amaç kapsamı dışında kalır. Ancak bugün bir Hıristiyan ülkesinde sokaktaki adama önce Hıristiyan olup olmadığını sorun; Hıristiyan ise kullandığı takvim yılının niçin o tarihte başladığını sorun; yanıtlayamaz ya da yanlış yanıt verirse şaşırmayın. Çünkü çoğu kullandığı tarihin niçin öyle olduğunu bilmez.

Ayrıca tarihçilerin sonradan bilimsel olarak ortaya çıkarmış olduğu bulgu, Hz. İsa'nın, aslında kullanılan takvime göre "sıfır" denilen tarihten yedi yıl daha önce doğduğunu göstermiş durumda.

Hz. İsa'nın doğum yılı ve bunun üzerine kurulu takvim belirlenirken, tarih henüz bir "bilim" niteliği edinmemişti. Dolayısıyla, takvim yılı ille Hz. İsa'nın doğum yılında başlatılacak, tüm düzenlemeler buna göre yapılacaksa, yakın geçmişimizde doğruluğu kanıtlanmış olan yedi yıllık farkın, içinden çıkılamaz düzeyde bir karmaşıklığa yol açacağından kuşku yok.

Bu nedenle hiç kimse dilimizde "miladi" olarak anılan Batılıların Latince **"Anno Domini"** dediği ve yazıda **"A.D."** biçiminde kısalttığı bu en yaygın takvim üzerinde değişiklik yapmaya kalkışmadı. Başta Katolik Kilisesi olmak üzere kimileri yapmak isterdi bunu aslında ama her şey dehşetli bir boyutta allak bullak olurdu. İyisi mi, *«Milâdî takvim, Hz. İsa'nın doğum yılından yedi yıl sonra başlar.»* denilip geçildi.

Bu işin bir de ayrıntısına girip Hz. İsa'nın doğumunun ayı ve günü üzerinde de duracak olursak, çok daha karmaşık bir durumla karşılaşırız. Buna bu kitabın asal bölümleri kapsamında bir ara değinmemiz gerekecek çünkü o konu, tarihteki pek önemli bir diğer olayın niteliğini yansıtır.

*** * ***

Tarihin başka yaklaşımlarla belirlenmiş başlangıçları, dolayısıyla farklı takvimler de var.

Örneğin az önce değindiğimiz ve **"hicri"** olarak da anılan İslâm takvimi, Hz. Muhammed'in Mekke'den Medine'ye göç ettiği yılı başlangıç olarak alır. Bu da uygulanmasının başlangıcında milâdi takvimden 622 yıl çıkarılmasını gerektirmişse de, İslâmi yıl dünya dönencesine değil 28 günlük ay dönenceleri üzerine kurulu olduğu için, geçen her yıl milâdi yıla oranla 13 gün kısalır.

Bir diğeri **"İbrani"** olarak da anılan Yahudi takvimidir. Bu da Tevrat'ın "Tekvin" başlığını taşıyan ilk kitabındaki anlatımlarda, her biri peygamber olarak nitelenen kişilerin varsayımsal yaşam sürelerine dayanarak yapılmış bir hesap uyarınca belirlenmiştir. Milâdi takvim yılına Eylül ayı öncesinde 3780, sonrasında 3781 eklemeyi gerektirir. Bu da ay dönencesine bağlıdır ama düzenli ay eklemeleriyle miladi takvim ile farkın değişmezliği sağlanır.

Sık kullanılan bu gibi takvimlerin, daha önce değinildiği üzere, dinsel benimseyişler üzerine kurulu olduğu görülüyor. Ancak dinsel benimseyişler üzerine kurulu takvimler bunlarla sınırlı değil; başkaları da var.

Bir de bazı kurumların kullandığı, kendilerine özel, dine bağlı olmayan takvimlerden söz edebiliriz.

Örneğin bu kitabın asal konularından olan Tapınakçıların günümüzdeki kurumlarının kendilerine özgü bir takvimi var. Bu takvim, milâdi takvime göre 1118'de yani Tapınak Şövalyeleri Örgütü'nün kurulmuş olduğu kabul edilen yılda başlar. Kimileri ise bunu 1312 yılında başlatır; bu ise örgütün ortadan kaldırılmış olduğu yıldır. Ancak takvimin bu tarihte başlatılması, bu şövalye örgütünün o tarihte ortadan kalkmadığı, tersine o tarihte yeni bir başlangıç oluşturulduğuna ilişkin bir benimseyişe dayanır.

1118 yılına Latince **"Anno Ordinis"** (Düzen Yılı), 1312'ye ise **"Anno Caedo"** (Ölüm Yılı) ya da **"Anno Restorationis"** (Yenilenme Yılı) denmektedir.

Tapınakçıların kendilerine özgü takvimi gibi Masonluğun da özel bir takvimi yani bu kurumun tarihçesinin başlangıcı olarak benimsenen bir yıl vardır. Bu ise -günümüzdeki Masonluk örgütsel bakımdan aslında 1717 yılında kurulmuş olmasına karşın- milâdi takvim yılından tam dört bin yıl öncesi olarak alınır. Böylece Masonluk, kendi tarihini, İbrani takvimine göre "dünyanın kuruluşu" diye benimsenen tarihten de önce başlatmış olmaktadır.

Nitekim bu takvimin başlangıcına Latince **"Anno Lucis"** (Işık yılı) dendiği de olur.

Aslında bu da bir dinsel inanç benimseyişidir: Tevrat'a göre Tanrı'nın ışığı yarattığının benimsendiği tarih.

Ancak şu da bilinmelidir ki ışığın yaratıldığı tarih olarak M.Ö. 4000 yılının alınışında günümüzden yaklaşık altı bin yıl öncesinden söz edilmekte değildir; bu bir simgesel değerlendirmedir.

Kimileri Masonluktaki bu başlangıç tarihini İbrani takvimi ile özdeşleştirir ama berikinde bir hesap yanlışlığı yapıldığını, doğrusunun bu olduğunu ileri sürerek...

Kimilerinin ise şöyle bir tezi var:

Masonluğun takviminin dinsel inançlarla hiçbir ilgisi yoktur. Uygarlığın bilinen tarihi ancak M.Ö. 4000 yılı dolaylarına kadar uzanabilmekte, ondan öncesine "tarih öncesi" denmektedir.

Masonluk da, örgütsel bir yapılanmada olmasa bile düşünsel bakımdan ve ülküsü gereği, uygarlığın bilinen tarihi kadar eskidir. Bunu yazının icat edildiği tarih ile özdeş tutmak uygun düşebilir. Dolayısıyla bu tarih "yaklaşık" olmak üzere benimsenmiştir.

* * *

Tapınakçılar ile masonların olduğu gibi, Siyonistlerin de bir takvimi var.

Ancak dikkat:

Burada sözünü edeceğimiz Siyonistler, kısaca "Yahudi ülküsünün politik yanı" diye nitelenebilecek bir doktrinin yandaşları değildir.

Burada sözünü edeceğimiz **Siyonizm**, bu kitapta "**Siyon Örgütü"** olarak anacağımız, asıl adı Fransızca **Prieuré de Sion** *(İngilizcede Priory of Sion)* olan, varlığı bir zamanlar pek gizli tutulmuş bir organizasyonun destekçileridir.

Bu kitapta hayli sık sözünü edeceğimiz Siyon Örgütü'nün takvimi uyarınca, bu işin tarihi etkin olarak **1188** yılında başlar. Fakat bu, örgütün kuruluş tarihi değildir; önceleri bir bütün olan Tapınak Şövalyeleri Tarikatı ile Siyon Örgütü arasında belirgin bir ayrılmanın oluştuğu tarihtir. Bunun niçin böyle olduğunu konuyla bağlantılı ayrıntıları incelediğimizde göreceğiz.

* * *

Hıristiyanlıkta tarih, geleneksel olarak ve milattan öncesi bakımından, her biri bin yıl süren dönemlere ayrılır. Hz. İsa'nın doğum tarihi olarak kabul edilmiş olan "sıfır" yani yanlış doğum tarihi, bu dönemleri sona erdiren ve insanlığın önünde yeni bir çığır açan nokta olarak nitelenir.

M.Ö. 1000, Kudüs'te Süleyman Maübedi'nin yapımına başlanan yıl olarak gösterilir.

Tarihçilere göre ise bu yanlıştır çünkü Tevrat'ta anlatılanlar ile diğer olaylar karşılaştırılırsa, doğru tarihin M.Ö. 966 olması gerekir. Kudüs'te o sırada gerçekten öyle bir tapınak yapılmış olup olmadığı bir başka mesele...

Kimileri, öyle bir tapınağın yapılmış olduğundan kuşku duymuyor. Şöyle deniyor: *«Nasıl yapılmamış olabilir ki!... Tevrat'ta yapılışı anlatılıyor ya!... Bundan daha ala kanıt mı olur!»*

Böyle denince söylenecek söz kalmaz. Bir dogmaya karşı bilimsel verilere dayanarak tartışmaya girişmek yararsız ve anlamsızdır.

Öte yandan söz konusu tapınağın M.Ö. 1000 yılında yapılmış olduğunda diretenler, kendi savlarını güçlendirmek için şöyle der: *«O tarih, (M.Ö. 966) tapınağın üst yapısına başlanmış olan yıldır. Oysa Kudüs'teki bu tapınak daha önce Hz. Davut tarafından tasarlanmış, Tevrat'ta açıkça yazılı olduğu üzere gerekli malzemeler sağlanmış, tapınağın alt yapısı önceden bitirilmiştir. Bu ise, üst yapıya başlanmasından 34 yıl kadar öncedir.»*

Çevir kazı yanmasın!... Önce öteki türlü deniyor; ortaya bir karşı sav çıkarılınca, bu kez ona bir kılıf uydurulmasına çalışılıyor. O biner yıllık dönemlerin "yaklaşık" olduğu söylense daha iyi değil mi?

Ancak bu kadarla da kalmaz.

İsrail halkının Hz. Musa'nın önderliğinde Mısır'dan çıkışının tarihi M.Ö. 2000, ondan önce Hz. Nuh zamanındaki Tufan'ın oluşum yılı M.Ö. 3000 olarak gösterilir.

Tarihin ilk döneminin başlangıcı ise "ilk insan" olarak benimsenen Hz. Âdem'in cennetten kovulup yeryüzüne indirilişi olarak belirtilir: M.Ö. 4000.

Bir yandan bilimsel tarihçiler, diğer yandan arkeologlar ile etnograflar bunların yanlışlığını kanıtlayan bilimsel bulgular gösterince, Hıristiyan din adamları bu kez kendilerine bir kaçamak arayıp bulmuş ve şöyle demiştir: *«Bu tarihler sizin anladığınız gibi "dünya tarihi" değildir. Tanrısal katta zaman kavramı farklıdır. Bunlar, Tanrı'nın kendi dileği ve buyrultusu uyarınca gerçekleştirmiş olduğu "evrensel tarih"in yeryüzüne vurmuş olan simgesel yansımalarıdır. Fakat bu bilgiler, inanmayan insanların inanç dışı o kısıtlı bilgileriyle kavranamaz.»*

Böyle bir diretme üzerine kim ne diyebilir ki!... Bilimsel nitelikli bilgi birikimine dayanan bir gerekçeye karşılık inanca dayanan bir benimseyiş yani dogma ileri sürüldüğünde, bunları aynı terazide tartmanın, doğru olanı böyle bir karşılaştırma yaparak bulmanın olanağı yoktur.

Kimileri de şöyle diyor: *«Hıristiyanlıkta kullanılan takvimin başlangıç yılının öncesine ilişkin tarihin varsayımsal olarak biner yıllık dönemlere bölünmesinin aslında hiçbir önemi yoktur. Varsın Hıristiyanlar inançları uyarınca öyle benimsemiş olsun.»*

Tamam, isteyen istediğine inansın, kabul ama burada bir başka olgu daha var: Böyle bir temel benimseyişin insanlığın sonraki iki bin yıllık döneminde önemli etkileri olduğu görülüyor.

İnsanlık tarihinin önemli olaylarının dönüm noktaları biner yıllık sürelerle ve belirgin dönüm noktalarıyla birbirinden ayrılınca, 1000 ve 2000 yılı dolayları da "sıfır" ve milâttan önceki varsayımsal noktalar gibi önem taşımaya başlasa gerek.

Fakat her nedense o yılların yakınlarında öyle belirgin bir dönem değişimi görülemiyor.

Kim bilir, belki vardır da biz farkında değiliz.

Böyle varsayım ya da benimseyişler bizi hiçbir yere götürmez. En azından bunlar bilimsel olarak bir anlam ya da değer taşımaz.

Fakat öyle oluşu, bu bağlamdaki varsayımların tarihsel bakımdan önemini ortadan kaldırmaz. Çünkü böyle benimseyişler kimilerince çok önemli tutulduğu için, bunlardan doğan etkinlikler dönüp dolaşıp birtakım önemli olaylara yön vermiştir.

Böylece, tarihin doğal akışında değişimler, etkilenmeler oluşmuştur. Bunlar da insanlık tarihinde hiç de öyle kolayca bir yana bırakılabilecek ya da göz ardı edilebilecek gibi basit ve sıradan olmayan, hayli önemli olaylara yol açmıştır.

Bilgi Olarak Tarih

Özel olarak toplumların ve ulusların, genel olarak da insanlığın anlatılan tarihine şöyle bir göz attığımızda, yakın dönemlere ilişkin bilgilerin ayrıntılı bir kapsamda elde edilebilmiş olduğunu, eskilere doğru noksanlık ve belirsizliklerin arttığını görürüz.

Elinize tüm insanlık tarihini özet olarak içeren bir kitap alın. Bunu birkaç cilt halinde bulabilirsiniz. Toplam sayfa sayısına bakın. Aşağı yukarı üçte birinin insanlığın 17. yüzyıl başlarına kadar olan binlerce yıllık geçmişini, üçte ikisinin ise son dört yüzyılı içerdiğini göreceksiniz.

Niçin öyle?

Çünkü yakın tarihe ilişkin bilgiler hem daha fazla hem eskilere oranla çok daha güvenilir bir nitelik taşıyor.

Ancak o *"daha güvenilir"* olan bilgilere bile "kesinlikle doğru" diyemeyiz.

Daha önce de değinilmiş olduğu üzere, tarihsel bilgilerde bir "kesinsizlik" hep vardır. Çünkü her olayın asıl doğru olanı ve temelinde yer alan nedenler, hayli sık bir şekilde saptırılmıştır. Öyle ki **"gerçek" denilerek ortaya konmuş birçok bilgi, aslında birtakım kişi, zümre ya da kurumların, egemen güçlerin, özellikle öyle gösterilmesini, öyle bilinmesini istedikleridir.**

İşte böylece ortaya **"resmi tarih"** olarak da anılan bir bilgi birikimi çıkar. Bunun kapsamında birçok kasıtlı yanlış vardır. Tarihçilerin kendi kafalarından ya da uygun buldukları için ekleyip değiştirdikleri işin cabası...

Böylece "resmi" denilen tarih ile "tarihsel gerçek" aslında örtüşmez ama yanlışların yanlışlığı kanıtlanamadığı sürece resmi tarih geçerli olmayı, gerçek diye kabullenilmeyi sürdürür.

*** * ***

Günümüzdeki tarihçilerin, çalışmalarında yararlanabildiği birçok kaynakça vardır. Bunlar, bir yandan doğa bilimleri ve teknolojinin, diğer yandan iletişim olanaklarının artışı ile sağlanmıştır.

Geçmişin tarihçileri ise bilimsel yöntemle çalışmak istemini taşımış olsalar da bunu tam yapamamış, hep kaynaklarının yetersizliğinden yakınmışlardır. Bu bağlamda en çok hatta çoğu kez sadece tarih yazmanı *(vakanüvis)* olarak anılan kişilerin genellikle günü gününe tutmuş olduğu kayıtlar ile yetinmek zorunda kalmışlardır.

İşte asıl sorun da burada yatmaktadır. Tarih yazmanları hep bulundukları toplumun o sıralardaki egemen güçlerinin yanı başında yer almış, yazdıkları onların yaşamıyla bağlantılı ve istemleriyle uyumlu bilgilerle sınırlı kalmıştır.

Nitekim bu yüzden tarih kitaplarında öncelikle hatta başlı başına birtakım egemenlerin yapıp etmelerinden, savaşlardan, kısmen saraylardaki yaşamdan söz edildiği, bunlara ilişkin bilgiler verildiği görülür. O toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan geniş halk kitlelerinin yaşamı hakkında öğrenilebilmiş olanlar, bilinmesi gerekenlere oranla pek azdır. Toplumlardan ancak çok daha yakın tarihli anlatımlarda söz edilir.

İş bu kadarla kalmıyor. Tarih yazmanlarıyla ilgili şöyle birkaç soru var:

- Bu kişilerin tutmuş olduğu kayıtlara ne denli güvenilebilir?
- Yazdıkları, "kesinlikle doğru" olarak nitelenebilir mi?
- Görüp izlediklerini, duyduklarını hiçbir etki altında kalmadan, tümüyle yansız bir tutumla, olduğu gibi yazıya geçirdikleri, hiç çarpıtmadıkları, söylentilere kapılmadıkları, hiç kimseden ya da güçten çekinmedikleri, kendi inanç ve eğilimlerinin ya da değer yargılarının da etkisinde kalmadıkları, gerçeklerden hiç sapmadıkları söylenebilir mi?
- Aslında başka bir yerden duyup da "doğru" olarak kabul ettikleri birtakım bilgileri sanki kendileri doğrudan görmüş ve yaşamış gibi yazıp aktarmaları söz konusu olmamış mıdır?
- Kendi kafalarından uydurmuş oldukları hiçbir şey yok mudur?
- Hiçbir baskı ya da yönlendirilme altında kalmamış oldukları nereden bellidir?
- Birinin yazdığı etkili ve güçlü kişilerce okunup ya da okutulup, sonra ***«Hayır! Öyle olmaz. Şöyle yazmalısın.»*** diye buyruk verilmemiş, bir tarihsel belgeye dönüşecek olan özgün bilgi değiştirilmemiş midir?
- Yazılmış olanları sonraki bir zaman diliminde eline geçirmiş olanlar, bunları beğenmediklerinden ya da kendi işlerine gelmediği için ortadan kaldırtıp, bunların yerine sanki eskiden yazılmış gibi kendi uygun gördüklerinin konmasını sağlamamış mıdır?

Bu durumda şöyle diyebilirsiniz: *«O halde tarihe hiç inanmamak gerek.»*

Belki ama böyle kestirip atmak da doğru değil.

Çünkü eski anlatımlarda yer alan yanlışların bir bölümünün daha sonra ele geçmiş birtakım belge ve bilgilerden yararlanılarak düzeltilmiş olduğunu da biliyoruz. Bunları gerçekten bilimsel ve objektif tutumlu tarihçilere borçluyuz. Tarihsel birikimlerde güvenilesi olan anlatımlar da var.

*** * ***

Tarihçiler, insanlık ve uygarlık tarihinin yaklaşık son altı bin yılını her birine "çağ" adını verdikleri dönemlere bölmüş, bunlardan "İlkçağ" ya da "Antikçağ" dediklerini, yaklaşık olarak yazının icat edildiği bir tarih ile başlatmışlar. (Kimilerine göre İlkçağ "sıfır" ile başlar; ondan öncesi Antikçağ'dır.)

Aslında Antikçağın başlangıç tarihi M.Ö. 3500 yılı dolaylarına denk düşüyor. Biraz daha zorlanırsa, Masonlukta benimsenen simgesel başlangıç tarihine yani M.Ö. 4000 yılına kadar uzanılabilir.

İnsanlık ya da uygarlığın bu tarihte başladığını ileri sürmek hiçbir bilimsel bulgu ile bağdaşmaz. Eskiden göksel dinlerde buna inanılırdı; M.Ö. 4000 yılı gerçek anlamda "Anno Lucis" ile özdeş tutulurdu.

Şimdilerde ise -az önce değinmiş olduğumuz gibi- o dinlerde bile bunun simgesel ya da temsilî olduğu söyleniyor.

Söylenmese kimi kandıracaklar? Arkeolojik bulgular ayan beyan ortada... Dünyanın birçok yerinde çok daha önceki binyıllara tarihlenen insan yapıtlarından kalıntılar gözler önünde.

Başka varsayımlar da var: Çok daha eski tarihlere uzanan uygarlıklardan söz edeliyor; **Atlantis** ve **Mu** gibi… Onlara ilişkin de birtakım deliller bulundu fakat günümüze kadar güvenilir bir bilgi elde edilemedi. Tarihsel gerçekmiş gibi anlatılanların, romantik varsayımların, bu konuyu gündeme getiren kitapların haddi hesabı yok. Fakat hiçbirinin yeterli bilimsel dayanağı olduğu söylenemez. Hiçbirine güvenilemez.

Ancak hiçbiri de gözü kapalı bir ön yargı ile yadsınarak çöpe atılamaz.

* * *

Daha önce de değinilmiş olduğu üzere, tarihçiler, M.Ö. 3500 hadi diyelim M.Ö. 4000 yılı öncesine genel olarak **"tarih öncesi çağlar"** adını takmış. Böylece o dönemlere ilişkin yeterince tarihsel bilgi bulunmadığını ortaya koymuş oluyorlar.

Belki de o tarihsel bilgiler vardı ama yok edildi.

Belki de yok edilmedi ve henüz bilinmeyen bir yerde keşfedilmeyi bekliyorlar.

Belki kimse onlara ulaşmasın diye çok sıkı koruma altındalar.

Kim bilir, belki de ortaya çıkarılmayışlarının özel bir nedeni, bir sağlam gerekçesi var; insanlığın daha henüz bunları öğrenmeye hazır olmadığı gibi…

Bakın, işte bu akla yatkın bir gerekçe gibi görünüyor.

Komplo teoricileri buna bayılır.

Peki, insanlık ne zaman hazır olacak?

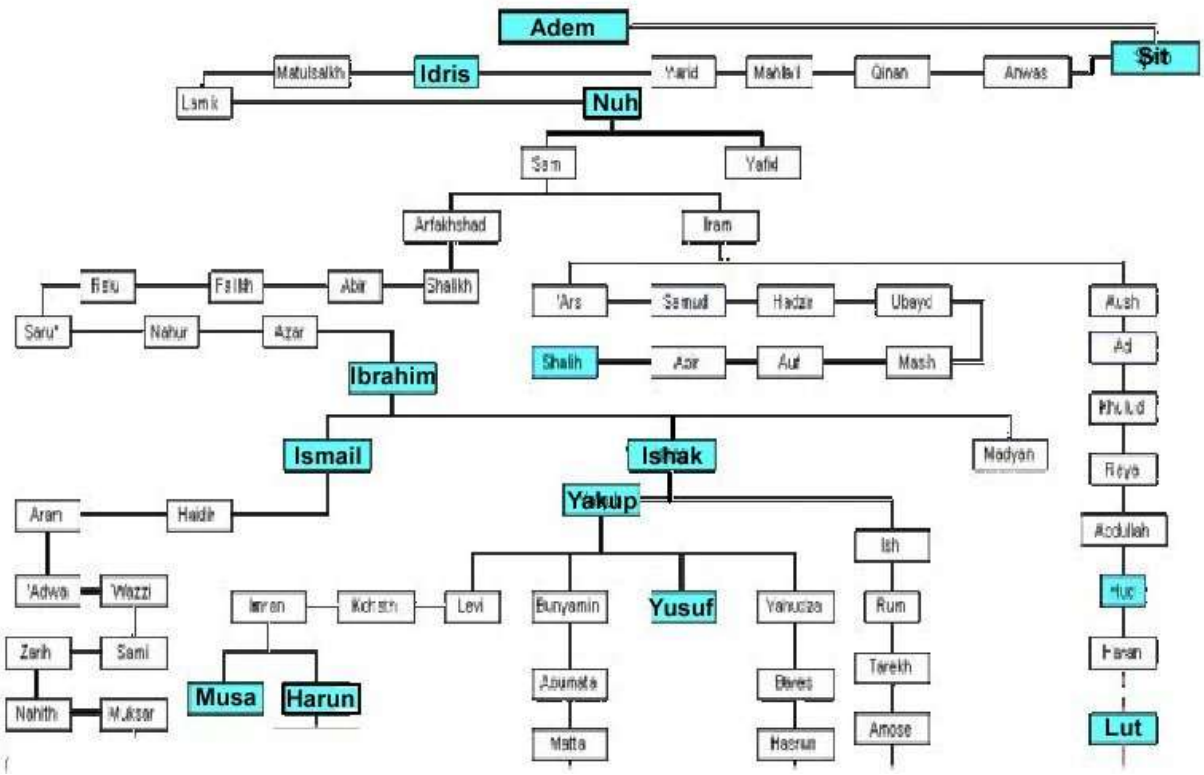
Bunun için galiba göksel nitelikli dinlerin tarihin üzerindeki olağanüstü etkisinin giderilebilmesi gerek. Bilimin ve bilimsel nitelikli bilginin dinsel inançlardan önce gelebilmesi gerek.

Böyle yapılması, dinlerin ve inançların hor görülmesi demek değildir. Sadece tarihsel bilgilere bilimsel bir tutumla bakılması, inançların ve diğer dinsel öğelerin bu işe karıştırılmaması demektir.

Kaldı ki dinlerin insanlık tarihi üzerindeki etkisi de yadsınmakta değildir.

Ancak bakın: 1990'lı yıllarda Şanlıurfa yakınlarında ortaya çıkarılan Göbeklitepe kalıtları, M.Ö. 11 Bin yılı dolaylarına tarihleniyor. Böylece tüm tarih öncesi dönemlere ilişkin önceki varsayımlar alt üst olmuş durumda. Kimi din adamları istedikleri kadar ilk insan olarak Âdem'in yeryüzüne M.Ö. 4000 yılında indirildiğinde diretip dursun…

Tevrat'ın Tekvin adlı ilk bölümünde, Semitik soy ağacının başlangıcı anlatılır. Ona göre; Âdem'in doğum tarihi M,Ö. 4000 yılı dolaylarına denk düşebilir. Yeter ki Âdem'in "ilk insan" değil, bir soy ağacının bilinen atası olduğu kabullenilsin.

Bu Kitaptaki Tarihsel Anlatımlar

Tarih ile bağlantılı olarak bunca olumsuz tutum ve değerlendirmeye karşın, bu kitap, tam da perhiz ve lahana turşusu gibi tarihsel anlatımlarla dolu...

Kitabın içerdiği konularla bağlantılı olmak üzere, Antikçağa da uzanmak gerekecek ama bu coğrafi bakımdan doğu'u içermeyip, ortadoğu ile sınırlı kalacak. Oysa dünya tarihinden genel olarak söz ederken Antikçağda doğuyu dışlamak olacak şey değil.

Anlatımlarda, Hıristiyanların kutsal kitabında "Eski Ahit" olarak yer alan Tevrat, ister istemez başvuru kaynaklarından biri olacak.

Tevrat bir tarihçe kaynağı sayılabilir mi?... Sayılırsa, orada anlatılanlara ne denli güvenilebilir?

Aslında sayılamaz ve güvenilemez ama kaynak olarak elde başka bir şey olmadığında, oradan yapılacak alıntıların kullanılması gerekebiliyor; ancak elbette önüne birer soru işareti yerleştirerek...

Hem şunu da unutmamak gerek: Büyük kitleler Tevrat'ta anlatılan tarihsel bilgilerin "kesinlikle doğru" olduğuna inanmış ya da inandırılmıştır. İnsanlık, bu inanma ya da inandırılmanın etkisiyle, tarihsel bilgi bakımından hiç sorgulamaksızın Tevrat'ın peşine takılmıştır. Böylece Tevrat, tarihteki olaylara yön vermiş yani salt tarihi anlatan bir kitap değil, tarihsel olayları yönlendiren bir temel olmuştur.

Tevrat'ın "Tekvin" başlıklı ilk kitabında, özellikle başlarında anlatılanların doğru olarak kabul edilmesi, bilimsel bakımdan olanaksızdır. (Semitik soyağacının doğruluğu kısmen kabul edilse bile verilen rakamlar ne bilimsel bilgilere ne de mantığa uyar.) Bunun böyle oluşunun da çok basit bir nedeni vardır: Tevrat, içerdiği anlatımların geçtiği zaman dilimlerinde değil, çok daha sonraki tarihlerde yazılmıştır. Üstelik çoğu dayanakları tarih yazmanlarının notları değildir; Mısır, Filistin, Mezopotamya ve dolaylarında yüzyıllardan beri kulaktan kulağa aktarılmış olan birtakım anı, öykü, destan ve efsanelerdir.

Nitekim Tevrat'ı özgün olarak kaleme alanlar da kendi yazdıklarına bir türlü güvenememiş olsa gerek ki yazımı yüzyıllar boyunca sürmüş. Sonunda artık durmak, bundan böyle yazılıp bitirilmişlerin düzeltilip değiştirilmesini gerektirir nitelikte hiçbir ekleme ya da yeni bulguyu kabul etmemek zorunda kalmışlar.

Tarihsel bulgularla Tevrat'ta anlatılanlar arasında çelişki olunca, bilimsel açıdan tarihçilere güvenmek söz konusu olabilir. Ancak öyle anlatımlar var ki bunların karşılığında ne doğrulayıcı ne çürütücü nitelikli bir başka bilgi ya da bulgu elde edilememiş.

Nitekim Süleyman Mabedi de bunlardan biri… Bilimsel bulgular ya da salt tarihsel bilgiler bakımından, M.Ö. 10. yüzyıl ortalarında Kudüs'te böyle bir tapınak inşa edilmiş olduğuna ilişkin hiçbir veri yok. Oysa Tevrat'ın bu bakımdan iki ayrı kitabında (Krallar I ve Tarihler II) birbirinden biraz farklı olsa bile temel nitelikleri bakımından hayli benzer bir biçimde bu tapınağın inşa edilişi anlatılır.

Aynı durum Hıristiyanlıktaki Yeni Ahit yani İncil için de söz konusu ama arada bir fark var: Tevrat'ın bir derleme bile olsa sonunda bir "ortak yazım ürünü" olmasına karşın, İncil'i pek çok kişi ayrı ayrı, kendi başına yazmış. Bu yüzden "Matta İncili", "Yuhanna İncili", "Markos İncili" ve "Luka İncili" diye dört ayrı İncil'den söz edilir. Hıristiyanlığın kutsal kitabında bunların hepsi birden yer alır.

Aslında incillerin sayısı çok daha fazlaymış. M.S. 325 yılında Roma İmparatoru Büyük Konstantin'in gözetiminde Hıristiyanlığın o tarihteki ileri gelenlerinin İznik'te yaptığı, "konsil" olarak anılan toplantıda, uzun tartışmalar sonucunda eldekilerden dördünün geçerliliği kabul edilip diğerlerinin tüm kopyalarının ortadan kaldırılmasına karar verilmiş. Bu karar uygulamaya da konmuş; diğer incil yazımlarıyla kopyaları toplanıp yakılmış.

Tarihsel bilgiler bakımından, ya bu dört kitapta anlatılanlar da yanlış, aslında ortadan kaldırılmış olanlardan biri doğru idiyse!...

Nitekim o kabul edilmiş dört İncil dışında kalanlarının tüm kopyalarının ortadan kaldırılamamış olduğu anlaşılıyor. Yeni sayılabilecek bir olayı şöyle özetleyebiliriz: 1945 yılında Mısır'da Luxor yakınlarındaki Nag Hammadi'de bir rastlantı sonucu ele geçirilen belgeler, Hıristiyan dünyasında hayli patırtı kopardı. **"Barnabas İncili"** diye bir İncil daha çıktı ortaya. Öteki dört İncil ile çelişkili anlatımlar içeriyor.

İznik Konsili'nde İncil'e olması gerektiği öngörülen son hali verilirken, benimsenen temel ilke elbette bilim falan değil, asıl din ya da inanç da değil, **"uygun olan inanç"** hatta o tarihteki egemen gücün yani İmparatorun buyrultusuydu. Dolayısıyla İncil'in kapsamında verilen tarihsel bilgilerin de objektif bir tutumla doğruyu yansıtmak amacıyla değil, olması gerekeni yani tercih edilmiş olanı belirtmek amacıyla derlendiği söylenebilir.

Böyle bir durumda tarihçiler, ellerindeki belgelerde yazılmış olanların gerçeği yansıtmakta olduğundan kuşkulansa bile ne yapılabilir ki?...

Belki bir yorum: *«Belgelere göre öyle ama bu pek akla yatkın gelmiyor.»* gibi... Hatta belki bunun bir adım ötesi: *«Her ne kadar elimizde bulunan belgelerde böyle deniyorsa da, şöyle olması daha akla yatkındır.»* gibi...

Oldu mu?

Olmadı.

* * *

Bir tarihçiden, yazmış olduğu tarihsel bilgiler üzerine yorum yapması beklenebilir. Ancak bu yorum, bir karşılaştırma ya da açıklama biçiminde olmalıdır. Kimi tarihçiler bundan fazlasını yapmış, yorumlarını birer düşünü ya da değerlendirme olarak değil, *"gerçek"* olarak göstermişlerdir.

Kimi tarihçiler, ellerindeki kaynaklarda kronolojik bakımdan birtakım boşluklar varsa, bunları kendilerine göre *«Her halde şöyle olmuştur.»* diye doldurmuş, bunların aslında birer yorum olduğuna hiç değinmeyerek, tarihsel gerçeğin bir parçası gibi yansıtmışlardır.

Birçok tarihçi, kendi akıl yürütme tarzına göre uygun görmedikleri göz ardı etmiştir. O akıl yürütme tarzı da elbette nesnel (objektif) değil, daha çok özneldir; dinsel, sosyal, politik ve ekonomik etkiler altındadır.

Sonra gelen tarihçilerin elinde bu anlatımları çürütebilecek, yanlışlığını gösterebilecek herhangi bir kanıt yoksa, olanı aynen benimsemekten başka ne yapabilirler ki?

Dinsel dogmalara aykırı düşebilecek olan tarihsel olaylar ise zaten başından beri kesinlikle tabudur. O türden bilgilerle çelişkili bir başka tarihsel bilginin gerçekliği savunulamaz. Vay olur bunu yapmaya kalkışan tarihçinin haline!

Nitekim geçmişte tek tük öyle tarihçiler çıkmış ve hallerine vay olmuştur. Bu kitapta onlardan birine özellikle değineceğiz.

* * *

Tüm bunlardan ötürü, "Tapınakçılar, Siyonistler ve Masonlar" başlığı altında olmak üzere bu kurumlar arasındaki ilişki ya da bağlantılar kurularak yazılmış bu kitaptaki anlatımlar yer yer kuşku ile karşılanabilir.

Bu kitap, baştan sona uydurma, aslında hiç olmamış şeyleri olmuş gibi anlatan bir roman, bir kurgu değildir. Yer yer romansı bir üslup kullanılarak yazılmıştır ama bu yazım tarzı okuyucuyu sürekli olarak tarihsel bilgilere boğarak sıkmamak için yeğlenmiştir.

Çok sayıda kaynaktan yararlanılmıştır. Bunların arasında karşılaştırmalar yapılıp, elden geldiğince doğru olanın bulunup yansıtılmasına çalışılmıştır. Ancak o da olabildiği kadar olmuştur işte!

Bu durumda, bu kitabın iddialı olmaması gerekmektedir. Belki birtakım başka kitaplar ya da çalışmalar böyle açık sözlü bir tutumu benimseyememekte, bunu kendilerine yedirememekte, bir iddia taşımaktadır. Bu kitap öyle değil…

Bu kitabın, tek doğrunun burada anlatılanlar olduğu, başka kaynaklarda yer alan farklı hatta aykırı anlatımların tümüyle yadsınması gerektiği gibi bir savı yoktur. Öyle olursa, tarihçilerin zaman zaman düşmüş olduğu bilinen yanılgıdan bu kitabın kapsamında da sakınılamaz.

Oysa hangisinin doğru olabileceği belli olmayan anlatımlara ilişkin bir yorum sonucunda belirlenen tek tercihi sanki *"tam ve asıl doğru"* gibi ortaya koymak yerine, gerekli görüldüğünde farklı anlatımlara yer verilmesi, yorum yapılıyorsa bunun bir yorum olduğunun açıkça ortaya konması, çok daha doğru, dürüstçe bir tutum olsa gerektir.

Her neresinden bakılırsa bakılsın, bu kitap çok fazla tarihsel bilgi ve anlatım içermektedir. Bu bakımdan, okunması, anlaşılabilmesi kimilerine hayli zor, kimilerine sıkıcı bile gelebilir.

Çaresi yok...

Bu kitap çeşitli yazılı ve internet üzerindeki sanal kaynaklardan yararlanılarak yapılmış uzun hatta yorucu da denilebilecek bir inceleme ve araştırmanın, çok sayıda verinin karşılaştırılması sonunda yapılmış olan bir derleme olarak da nitelenebilir. Amacı, okuyucuya hoş zaman geçirtmek değildir; içerdiği konular üzerinde bilgilenmek isteyenleri bilgilendirmek hatta daha da ötesine geçerek böyle bir konuda araştırmayı düşünenleri de yüreklendirmektir.

Sonraki Bölüm : Kavramlar